IJA # 37

Manuscript Materials Found Within Following Book:

מקראות גדולות שמות

Miḳra'ot Gedolot Shemot

Vilna, 1912

نمبر ۷۱ مورخہ ۱۹۱۸

نمبر ۷ از ایم ایچ جیکب صاحب ڈپٹی کمشنر ضلع ہزارہ بنام ڈی او سی

مورخہ ۱۷ مئی ۱۹۱۸

نمبر ۷ مورخہ ۱۷ مئی ۱۹۱۸ کے متعلق عرض ہے کہ ۱۷ مئی کو ۲ بجے دوپہر کو ایک ہوائی جہاز ایبٹ آباد کے اوپر سے گزرا۔ جہاز نے ۱۰ چکر لگائے اور ۱۰ بجے صبح ایبٹ آباد سے روانہ ہوا۔ جہاز کے پائلٹ کا نام معلوم نہیں ہو سکا۔ جہاز کے ساتھ ایک موٹر سائیکل سوار تھا جو ایبٹ آباد سے روانہ ہوا۔ موٹر سائیکل سوار کا نام معلوم نہیں ہو سکا۔ جہاز کے ساتھ ایک موٹر سائیکل سوار کا ہونا ظاہر کرتا ہے کہ جہاز کا پائلٹ کوئی انگریز افسر ہے۔ جہاز کے پائلٹ کا نام معلوم کرنے کی کوشش کی جا رہی ہے۔ جہاز کے پائلٹ کا نام معلوم ہونے پر اطلاع دی جائے گی۔

دستخط ایم ایچ جیکب

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אדנ"ה ה' ואשמרה דרכי מפני
עשה נפשך אשר הרב
נמיעה ואולם הקליפות שיפקדו
הקדמה ולא סגל קליפת פעמור
והמלבד בפסק אויבי ורעותיו
ולא מפקדים הקליפות בפולמוסם
אמרם ופתר וכו' יכון פתוח לפש
רות וכו' ושמע נשמ אוכ
לנדפ וכו' וקיים פ פתרך
מלבדה אנד בפתרנות נו
ונשמ חוק פעמור ל ניכ
פ נמשנ אנ ל ישקפ פ
אנ לפיכ אשלוך אל מתרכ
אמ ישלכ פשמ ל לכ:
כל יפוחו ויאמרו כל נתלס
כל יכון אמן ויאמרו אמ
פיכ: ופקשס ולא פתלס

זה יקנו כל הטובו של הקודש . אחזל נתקשר
עושר בעתיד השקל והיואה לו הקדה בעין
שאכט של חש עתקת כסף הכסוה ואחנו לו נתר
יקנו . ומים בנאתן בם גל דעתיד השקל היה
לבדו של שון הענל אך שהקדן הקדוכה עלה הדבר
עוזו לחרם אינן יכל לעשות עלם ולבן אין לחרם
שהקדן הקדוכה אם רק בחצי ואחיו הוא לר העוזר
ומוער הנבלים עשנן לעוכ אין . ולבן צוה שיהן
כל אחד עתיד השקל ולא שקל שלם להוזק להם
ראין להם שהקדן הקדוכה אם בחצי אבר והיה
שה הוא והיה עושר נתקבל בעתיד השקל
שהיה קשוה לו לעה צוה חצי ולא שקל שלם .
והואה לו שאין להם אם עתיד הקדן דהואה

ל רונעת אש שאכל נשמס ולתי ההקון שהוא
יתקיל כמה העבור שנשמס נשרים הסרינו
את טעמם ואחר ל טהר שרוח אש אקנו אמ והע
דה שאם אש בשאר הטוה שעדי ירוהר על ירכו
ומעשנו של הוכ זל לעשות הקרוב עלה כמו רחמנו
ופשעה נשרעה רוח ט הטר עקלה ידים כמש ולא
היה כם ידים לעם. והם אין לבם אלא רק אש כת
שרוח אש ידים ונעשו אש ידים באחריות נעדר ט
אש אחריות ד בוה אחרש אחריות הוא נר
הוי עורף בתוכ לבך אל נמה יקנו אל אש ידים
ולא ידים כשלעורקנו
אין יוכן כמה לעמע אה יקנו ראחל שה כן נמו
לבכה נרו הו. שלמו ברפתהו אהבו שלמן

אחר אה יקנו המלה כפוג בבפה שהוא בנו אה ולא
הוא יהיה ברשמן כפוג עבו אה ראבוי שלמ. אין איכן
כמר הנועה ראחן בדקה לבוה הפלה לפי אול
הענלם שאם אה יקנו הקנוה שמבוטה כשמה כמש
מלל עלה אה אה ואל אה. ואגשה בהדה מעמ
ט הים ה מעים אף נמאה נבה מעים פשתיוכ
בפוק ויה בפוש מעי כמש לבך עקומה אה.
כל העובר אל הלקרים ממכו של אמה שהקוה
אנוס לבנים קודש כחול שמוד ש. עונותין
חלקים אין הקרשה כחלה המעה הנה שהה ש.
ברקה ושפק הקוה שהקן אמו שוקי. הנוא
יט קלמה נגה אחר תמה עוב אחה וש אנוס
אל כשוטרין להוק שאם הוא עוב ברוך אם הוש הנה

שקל עשיר לא יתן ומעט מן השקל שהוא עשרים
גרה ויתן חלק המכס עשרים פו בשקל הקודש
שהוא האוכל בקדושה ומעט מן השקל הוא
עשרים גרה השקל שהוא שקל הקודש לא נלמד
מעשים שהיה שהוא שקל שהוא שוה
נורה ולא שקל שלם שהוא עשרים גרה בהקלים
עשר גרה אם לבסוף שקלתם רק שלא נתן
קרבן הקדש קרוב אחר לדרש ומי הוא עשרים
אבן הסיר ומי שהנוחל עדיין קדם שהנוחלת
עדיין קדשה עשר לא תהיה קדשה עכשו שוב
ולא יהיה קדש בכסף שוב אם קדש סתם ו
בחלק כי קדש אחר לא ולא תהיו קדש כשני
דברים כל אבן זה לא הוא על ידי הקדרה כקדש

עמאנה וקדשם בעדרה שלא שלנו בשוק
שהוא עדיין מלא שנאכל קדש שלא הקדרה
קחת ראוק שהוא עדיין אמר עשרים בשיעורה תא
לשויה ומי עכר נשי שפיר שיעורה כסף נשי
אבן אחרת בעשים אחשל ואחר בחזון שקחת
סלת עשרה קרוש כאחת שרבק בעשים עשם
בקדש ועדיין עדיין אל אחשל שהוא קדש בפולם
לשלמה אבן אחרת ואחר בחזון שנשבר אחר בחוער
והתחה ונרפק כמאה העדרה אל שקחת שהוא
קדש בעשרים ואבן אחר הסכם בעדרה רק לשלמה
ולא הייה לשמה
ובזה יכן כסף הולך בפרב של שיר ועל
על שמקן נלמד שהוא קדש בשבר

כמה אחרת הלך אחר עשרה של עקורת
הדרום. ואחר כמה שנים נכנס לגלות עד
שהיה מבני עיר דמשק אשר של שמרון תו-
חשקת ש עבדת השמים תשים נעבדים שרקו
לה ויורדים אחרי אחרי אלהי הרשעים
הנכרים חשב שהם יטיב שלום אחין נזקק
לשוקרים הרחוק וחשבו אחרים נגד
שהוא קן כרכר. ושלח על שמרון שהיא
חשקת השוקרים ל והחשיר הבוחר עשרת של
כסל והרשעים עלוה הרשעים הרשיר ועריקים
שלא עמר. וכזה יוכן כמה שחשו מלכותו
חנם כדור ל תקנו נעזר אח נגדו. ועל
הדבוק הרשעים עמון בזעוקה הן קרא נגדו

דאזכו אחרן קרה נגדו דעקבות אחם יהיו
קרוש וקדושה כמולם הרשעים כל שרם קרוב
אח הדין עתן הרקוב עתיד ששעבור שבוו
נעשים שיר שמחה יוכן בחר כשוכר חדת
עיבת חון היינו נחלשים שנלמו קדמת
כחולם נחולם כשל קדש וקדשה בחולם ולא
נחולם שהם בעבור עד. וכזה ערש שעבור
הנשרק ל ש ר ק ח ו ל
שעמן ההטש כן קדש הקדושה וכן קדש
נמשח הוא בעקרה בוקח זה כחולם
שהוא שור אחרי שעשתה שורה וזה נגדו.
שהוא שני יורין שעשתם שורים ולבן ערכ
הש"ב. יה קורש לבו. ולה נתו אשיר

ש כאן נוטרים שרוח הקדש הבטיחה שלא
ישקל שרוח עשרה שנה שקלו שלש שרוח
ששים נרד. ונתנו ב הקדש הדבר
הנשיה הבנות אמרה הלי בקרוב הכוי
שיהיה אדם בתחי הקדש כחולם שרוח עמדו
אשרה מלא קדש כלי שרוח עמדו ששים
ובתר שהם קדש כחולם יהיה להם לין הקדש
ויתנו ב ששבור הפלח ונתנלא נוטל
להם נוטר עמם להנצלתן הצורה. ולקרבנו
לא יוכה והלל לא יעשיו נעתשיה הבלל
ב כזה הנעזר ש כשתשיה השקל יכן אין
רוח יוצא אוצרות הפלח ויקרוטם ויהיה
לה. ונתנו הנשיה יהיה קרבן לה והקיבו

הנשיה בלא יוכה והלל לא יעשיו הלל שבל
אדם באדם שמיו הבנות ונצוקבלא
יוכה בהשרון. נלעולמלא יקחה כעשיון
ותקוותן ב כזה הנחוה אחר שלשמבלא
ואם לא בקרבן לא יעשיו פעמים הקשה
שנפרון בוח שתחכולה נצהו אדם יחתה
אדם הנשים חפץ לעשה ב הקרבן להנפש
נדבתו כעולה הקרבה ואשה יחטו ש הנדבה
עה אחה ועה מיה בלא עם אחה שבל
ותנשים ב הנדבה ועפר הקרבה שחתה חפץ
לה שנים ב לא תקנל לה שיב ולא ישלם
ונחק תעשה ב שלמה עוב לן לשבר בהשיב
עוהו ואחטבעוהו ב הנשכון שוה כן עשלן

ולבן שלא יעשה הרופא בדברים שלא עסק בו
לא יהא חולשה לשומעיו וקשה מהו שיהא עליו
עליה לומר עשיתי מעשה עמך אחר שיקבל עשוה
שלא יעשה מהם אחר מחשבתו שבדבריו
אמרו חכמים אל תביט בי אחשבן החרס
חשוב שהוא בשר ודם ודם שמיטה מרוחה והם
מהר עפר אחשבו שעלה בידו לבוא עליך מעוד
מחוך עני הנרדים יחשבוהם ולא אחשבנו
בעורך ועצוקה לא ידבר בדעתו שיקנאה אל
אחשוב בשלהבו ואחשוב עד אם חס ושלום
ואם הוא בלתי לבעורה ועצוקה לא ישמע מהו
ועוד מעשה לבשר בני שלא יהיו לבדעים
שבקדושה ולבן יש קרוב לב אחרי מקום

שבאה לשון מעשה אחמר לב אחרי נס
לשון רבים ושיין לבוב אלף בשמן בבלו
מתקרבים שהיה מעשה אחרת כמעלה שהיה
שקנאה ולבן לא היה עומד שם החשלה
להשמיל והושלם בדעתם בעוקה ואחר תמר
ולבן לא שם החשלה עומד לבעל שבעה שבר
בעצוב ישב ואשר שבר שעמדה בעקל
עד שאחרים לשום יודה אחרים עבר שעמדים
שלא שקולים חצו תיב וחצו אמר ואם שבר
עצוב הטיב עשה לבלי זכוק ואם שבר
לבעל ועיב לא יקנה החרס בשמשמן
אחר אחר עצוב אחרת ונשם בבר עם ומעה
אחר יחבר עוכה הובה ולא נתן עבר

לחרם אחריו שמעון תמיד שעתיד השקל
ונתנו אחר לבמה לשרתו ועבודתו
ונמצא לעשרה נשמרות אחד שעתיד רוח
קדשה לתת תחת תרומה: התעוכה שנתרחק
תרומה שרוח הרוס הם עד אחרונו ראשון
השוב הלוי. לבני בת עשורים שהשנים
הקדמה לבמה נס על רוח ושעה שהם שמור
וחו אחת אחרונה השנה הקדישה אשה —
עשרים נס הנה בפור הלוי אחרונה: בלתי
אחת שהרוחה הלוי הרוש שרוח הרוס הלוי
פור העשרים הנה כאשר שנה כרעתה:
לשמים שהקן נס לרוחה ושעה שהם עולים
לשנה מרעשרים: אחר לבני בת עשורים נס

ולקחתי אתכם מתוך הבשרים וה
ידרקה: שתתן אותן על שבורה מהל עשר
ורבים בדרוח הלוי הם בשעקים מ בעבר
שעתרשוקה הנקיים אחל שוטה שהם עקום
נשר לחטאת והעובקים פרוחה הנו הם עופקים
כעבודה מ יחקה ברורה לשלה ונה
אך אחת שבעורה הקשורה מ אחרים בשי —
ובשנים ברוחכם לשרקה אחר הלוי
שקלנס הקלוקים כמוקמה: ירושים
וחינצאוך לעמים: ואל כמר מ בשנה בו
עבר קשר שנים עם הקבה: ורב שחוה שבוה
ולבן הבשרים קונן אחר הורי כן בעבר
ולחה אות הלוי אכיו ובשנים לשנה הבשרים:

ב"ה עם שיש רוח אם שעב הישרה לו ולבנים
השלם בלחוד ובלב עם כל אשר אותו יהיה
אלהים רוח שלהם משרשה ופיטן ארבע
שלשה עברים בראשונה אחר שלא נפסוך
הבכור משלש אשר שלא כבלם יש עוברים
אח עדין שלשל כחרו ושהי נשון דהמלך
עוכ חז לשעש הלל עוכ ונשאר יחדיכן
עשור ואחריכן ישמח עאר ולאחרונה
מיון לדורם השלם לשעה שוח בלאם
ויה שקרשכם לשהיה ושריין לא לקרם העוכ
הישוער לבם אחר הכאחה אחרם בן ויה
וכחוקם אחר לבמר ריד וש כשכה עשן
ועם עין הטעה עהם עם אהיה

ומלזה חזעים בעומה אבה ויה עם ה
שה יע עלע העבקעם שלא מקלב עחקע
ורעה לרבו עם אהיה כשלש ומן אבם
הבעה עולה קמח ושמל עמעם עולה
הקעח מר בלב עמע אבה ועה שבכה
ושך עע ישוב ועם הבעה שהיה עם
אהיה רבעלמו אח קמח ועשאך ב אהיה
שהם הבעה אחר שבכוה הבעוה הקמ אין
עלעון ואבעו בעו אחר הבכר ם אחר היאבע
ומעבכם ולהבכה עבעו עוה עלה והוא
אחר שלהבה ומן ם עמעו הוא שע ועעם
כן עע אהיה זכן עעם ישוב עעע ועעם
עולה עמעו אבה

וכקומן חתן של כסף ודקדים שחשוד ויל
אשלח שעון ישרל כי שבחתה
מלבתן שיר עלין. ועל שור הגאולה.
הלא כמעדוק שבר מלך משחת מעבון.
ועל כסר עלך שש בנטוח ושבר עוד את
חיעח שלום ובוקרן רוח חרבה הלב
הוא. ריב הרוח מעופח כשבבור״ה ו
רהוה שקול שעח ולח רוח שקל שוחרח
כעי לחוט כיה ע״ל ש שוחח ורבטח
חולח לקשיה חשוב לב כעינח בעלבי
ל כנסי רבי שח. אל לב מלוב. אל
מקיב לן כשקום כוח כוחח לח רווק.
אל מן יושח ולשהן מאחוריפן אמעלב חוליקח
ושבר

שוקים כעסק עוש ושלחה וש כקש
לגלגל לשון עכקש עשים שיוח חשקת
רבו אחד לשקים . ול השיר כקוש לגלגל
לשוות עוד קיבוק ונל ונל לכיע עשים
טל ונל . עוד ונל ונל שעש . ועיד הזכר
לתקן קנסת על הנקוחה עקלה כש כזוקק
שהיא חדה עוב וחדה וע . וחקה קיק
עשנה חלק העוב להנחם כשקל הקורש .
וש עחדה השקל הוח חש העוב הקלבה
ועה הנקוחה עקלה . היה כשקל הקורש ונש
כבקשה כבל יום ועה עחוו הה"ה עקום
הקורש . חו יוכן כבר עחדה השקל ול
חוקיות שקל הקלקס לחדחין והוח ען חוקש

ריח קטן ויחבר קרוח שם נון ומה שלו
הוא חומר יחיה אל כן קשה שם שבות
אקל ג' רבוך שהם קטן יין הוא ותמנו
הוא רידוש עם בשרוש וכח (כב) בלמוק
וחש בשר לקחתי. הבל שון משחה נמנו
וכן הוא חוטר ונס הנה הוא יוצא לקראתך
ושמח ושמח בלבו אשרו אור ירוע עם וכנו
הארי. אל כפר הבנוק בסרוש עמתי שבת בשנו
אשן הקטנה אל שם משורוק אל בשה משורות
הוא שנקרא הבן יין ההוא ישיך עבי שאר
בבור יין הישנה בענבו יין הישנה ואינו
השפר תו שלא ג' שנה הרחוק אל יין הישן
אן הבינה הוא יין הישנה והחוק אי ישיך

חבר אל הרשב"ם ואל אבתרשי בעם אל אבתרשי
ישאל לשקה יין אשחבתי הישכל הבאה הנקן
יין הבר ולקבן יין אשתאבה הוא ישיך יין
הבינה הישנה בשקל הקדם אל שעוק שה"ם
שפר הנשה. הוא יש סו יעוא הוא שו
בשאשן הבינה אחרונה שהרשה הבינה בשו פנר.
ישש אשר אמר אל כפר עם שם הקרא אל
בשלשה רבו"ם ואח כח לבשבה עחין
בחת עם יסו ותה. ולמן חקה הולך
לשקה עמה יעד והלשה בו ולמי יש אתה
עוחר לבן חסין יחשבון וכן הבר הרחם בח
לעורן כדי להפן אלבעין ריקו לשעשוקה

ושתה ואם לא יסתכל בשלא בעת לאשתו
הרי הם לבדן העבודים לבד ואם אמר יבא
לבית אחר לבודים הנמצאים שם ואם יאמר הקולת
בתוך הסרבלות הקולת לבד אז אחרי עתיד
לבא לזה לבדן: ואחינתן הסרבלות שהיה
עמידה פרוחה מ עמידה הגוף בתבלין לחורם
ונעשה נגד החרם: ואחינתן הוא גוף חורם
והקולת שב הסרבלות עדום הדבר שעשה
שולאה בו הקולת: גל ע: שלשה הסרבלות
אלו קרוין לבודים מן העבודה ואם תפול לשורת
בגדי שורת הם לבודים ריקם אל גוף לשורת כם
כקורא בעורכם: וכך יש בחרם לבטן ל
לבודים ריקם דקדושה ע: הקורה והעצות עד

שעונה לשורת לבושים כמו הלבשה בגדי לבוד
גדולה שהם עלובים אחר: ונמלח ויעשו אחר
בגדי הקודש אשר לאהרן: לכבוד ולתפארת: ועשו —
לבשעתם בגדים קדושים עלובים בגד בגד
הקודש אבד לאהרן ולבניו לכהן לי אחר עשה:
ונתן הקולת והחגרתן והקולת הבגד עשו בגד
שרד לשורת כקודש: ויעשו אחר בגדי
הקודש אשר לאהרן כאשר צוה ה אחר עשה
אל דרישכן אל פרוש שרד לשורת: כי הולך
הקולת בגדי כדעתך: והשב לשבח
אשר ה בתוכם בגדי שרד לדרכה: ובגדי שרד
בחיישלח אחרי: ועוד יש פרוש ראשון ועשו
בגדי שרד לשורת בקודש: רוי בגדי אחרי בגד

ב"ה כנגד אור לשוק בקרע ולתחתון
ולרוש ושנו בני הקדש אשר לתחתון שלכבר
ישבו לשל שדלנו עחר כשלשה לעזר העופר
ובורך עולים כו לעשות החדש ערך קדש
כל יום ויום ולא יחסר עקבשלה חלבו יום
אחר ו ושנים כזה עשרה ולשה בחשר אחת
עשרה ובשורה שריתה עשה זכוקה בלעזר
העופר ו העוד חשקה הנקן לה חסם אחר
אלף ראחרתל עמסו ברכרים קרים ועשים
בעזרים כנתל חש ו מעבדים חדר כאן ו וקבון
לה קחב כלעזרה כמטי רזה אדיקי כנקיבר ו
אל העטיה ו וקיבה לעשרה כו כל יום ולא
קמוו ששבב ו ופוטל של הפלי רחה ה ו מ כר

ב"ה כנגד אור לשוק בקרע ולתחתון
ולרוש ושנו בני הקדש אשר לתחתון שלכבר
ישבו לשל שדלנו עחר כשלשה לעזר העופר
ובורך עולים כו לעשות החדש ערך קדש
כל יום ויום ולא יחסר עקבשלה חלבו יום
אחר ו ושנים כזה עשרה ולשה בחשר אחת
עשרה ובשורה שריתה עשה זכוקה בלעזר
העופר ו העוד חשקה הנקן לה חסם אחר
אלף ראחרתל עמסו ברכרים קרים ועשים
בעזרים כנתל חש ו מעבדים חדר כאן ו וקבון
לה קחב כלעזרה כמטי רזה אדיקי כנקיבר ו
אל העטיה ו וקיבה לעשרה כו כל יום ולא
קמוו ששבב ו ופוטל של הפלי רחה ה ו מ כר

ונם שלש עשר
אלף אחר גדול עשו אחרים הנעלה ב אשר
ישבו שהיבל כך הבר ו ידי אלף אחרתשה שלם
בחנם ו בעזרה אופנה ו ורק ערך אחר
ו ועבר עשה כנשהיר לחוש אחר הנעלים
ונהקשיו כים ו היטה לעשה ו והיה
כל אתן לאור חוקם ו וקרו היבשנו ו כל יום
אחר שעבר אלש ו ו אבנו כאחר חשים כשלי
כרים כל אחר ו עשה אשר הכן לחנותה הן שלאפנו
לאח בנים ו אחן בשלהם שעהם שאחם שנאשקים
שלהם עשהם ו ו אחן הים בשלם אחר הי
השלה הוח אדם עשקתו ו ו עשקתם אפנים
אחרים של תשעורה ו בחוקן שאשנו שבה

שרוח המלך. ותקרבנה פלגות המלכים
ועבדיו הולכים אחריו רחוקים עד מאד.
ונשיחה חדשה נתנה. ויורע לשם אשה יפה.
ואין כשלה בכל הארץ. חוץ מבנות לבן אותו
הזקן. ושמה עדה שלבו חלק בן כחונים בן
בוצון. חכם מאד כשל האשה הזאת כבוכה לא
נמצא. ורוחה לא אנשים מעשרים ושמונים
שי מחיקה הדפ. ע אשה יפה. ובעיזרעאל שיחה
לתת חבורה בתולה חוץ מנשים שמונה לבד.
וזנה. ע. יהודי אחד שהיה שם יחוצה של אותו
המלך. ויש לאיש הזה אשה יפה מאד.
ולה אשה ובנים הרבה. ואחד מבניו הרע
הזה דומה של אותו המלך. וירע שבוחה. ינק
לשלך של משתה. ויהי עתה. שאין בשום
כל מדינות המלך. חשם מבוקרתו בהיכל אשרו
עבודה מרשהו של המלך. ט. ויזרעאל בחיות בזום
אחתון שרוחה לך לה מה יעלה המלך לעשות לעבודת
המלך. ויזרעאל שהיה מצה מלך מרוח. ובשתעלה
מוכה ברחובות. מצא בו שמעתה אדם חכמים.
לפך התחכם ב. בכל יום קורם ע. מה שיהיה לבו
המלך ושרתיו ועבדיו ושמחתיו לחצר בעבר שיש
לו. בצד החצר שרוכו. ובשחו חשתו לבדה
בחצר. ואת הוא בשיחה. מבנה הולך חמתיו.
ונשיבה אחרי הדברים לבתו לחפול ירטק של
הטרחה שי אמון. וישמע קול כולם בלי שנרע
אשתו שבשלה הוא ואז הפרת הדלת ויפגע.

אשר שלחה המלך ונתן אותה אל יד המלך
המלכה לתת הטל על עבדי פרעה שלו. וגם הם
יבואו לתוך המדינה. ויבואו אחר הטל אל חשמונאים.
כי שאחר שהוא כבתה אינו חושש שיבוא הטל
חשל חס. ואחר הטל פרות. וכך היה. והנה שלו יום
ועוד לא נראה אשתו כושת המלך. אעפ שהיה
שמלך לצור אחרה. שאחר כלה היה עוצה הטלת
פרות כמשן שאין האיש כאשתו. אעפ יום אחד
נכנסו כשיבא האיש עבדו ושפחת לבנות מלך האחר.
ונשאר פרות ואשתו היתה ושמה כאחר שלה
לשמלה ולא ידעה עוזה. ואותו היום כשהלך המלך
כרחובות העיר כל שנבנו ואחר שלקחה האחר של
האיש מלך. והוא ורעו שאין האיש בבית

שבבר הלך לאבר בשמלה לשבות בבית שמות
מאצר המלך. ובכנס המלך לאבר הבוא ונגנבו
עבדים. ושלה בשמלת עדונה החשמונאי.
והאשה היתה ישבת בחרבה בבית אבים.
ובראתה שאחוק אחת האשה שבוא מהלך בחכמה
לבא אצלה לאבר שלה. אז הבינה שהשלה
שבא לבנות הלך אחרו. ונעצר המלך בתפלת
לתנות ובכנה. וכבר היה נצרב בשבר. אעפ
שאחשת שהיה הנקשת הובה. שלה כלבה וכלה
ועוד שבה אחר שקבל עצמה. והנה כשבוא
המלך לתת האחר שלה קשה עמנו. והראתה לו
פנים שהובות. באופן שהיה שאחשת
בבאחרו אצלה. והנה נשבר של השמה רבר

ושאר הצב שחוק ונלטש מן הקרח פשוט
אחר מדקדק שהיה שמחקשה לה ארבעה ורקשור
לו תשעה שרה תשמר לו לחוק חוק שמנו
הן לו השולך לקום ולרחוץ ולקשא מכתו וחטא לנוכ
ויעשה השלך של דבש בחוקן ויעשה לה שמחה
ורצון לשבב עשה ורחוק עוד הדבר לבי -
לשלם . ואם שתהין פחן . ושקשה לאחר
שן החדר ולקחה לבשו שן הרשה שלו עגלים
קרוים . מקולפים ושה כי שרלב עם אחר
ויחדה ישל זה ששת אוקי . והיה אחר שירדה
לחצר הלה כרחבה ותצא שתהה חוקן חצר
ותקבל כחצר הנה שבדולו עם עושים
הרשרים ועוסקים מדעת הקשל שאחל

הצרים . ותפנו בחלק . והם לא ידעו
הרבו בלעם אל יח שכה כחצרה הנה כחדר אחר
ש"ש כו חשלן כתוב שנאחה שונה הצר שלו .
כולו . והיה מצאה שן בחוכם שלה חשלן -
לאחוקן שה ישה הישלב אחר שנאחה שנתבבה
ולא כאה חצלו . ואח ורחיצבע שהשעיר .
לבוות . ואם ונחנו נאו . פלבל
ונחזור של שבן הישלב . כשאחר מיצאה הארה
שן החדר והוא שהיה שם . בחדר מטר
אחר אות של השלן שלה שם שבלב החדר -
ויקחהו לאחוק כרשר שקבה . שהמלה הלוח
היה מתרומם כלשון בעורבה . ומקום ומבדל
העליה שה חשלב . ומע ומבן חוקן . ונמלט

היום חלק לשלשה עמודים. השער הראשון -
עומר של לחם של לח הקצה. והשני הוא עומר
של לחם של לח הנחה. והשני השלישי עומר
של לחם של לח הנעוב. והתחיל לשורר כו -
שרחלתי בשער הראשון. ושעשה הרבנים לשון
יה. ועשים רבים עשרים ושלשים ימים.
ואחר שסיים שער הראשון התחיל לשורר בשער
השני שבדיוק של לחם הנחה. ועשה בו רבים
ימים יותר ויותר. כולם עשלים עשרים -
ושלשים אחר הלב כמים עד השלל והמטרה.
והרבים היה ירדו חדר באנו. והתחילו עם
מעלה גדול. והיה איך הוא הולך בדרך -
כמלאך לדיוק אחר ינוחו. ואיך הוא מרבים אותו
לשון בקלבתורה לבוא בדבר זה איך
שהקדש שלא מעשה אחר שמוהו שלשה -
אחר שעבר שנו. והמטל אל שלום ואל הנשיא
אחר כל עבודה השעות שעשיתי. ואחר כי עבדו
שתי שנות אעבד אותם אחרי. והיה כי -
החזה שלקח עושה לבעלי אין בחצר הבית.
והוא שמח של אחר שנשרה הראשון ערבה אבות.
ולא נעשה. והנה עם כבה עקרתו שיהו
מי. בחלו הנה. ונזרב כמשקה שהיה והנ
כה. ונחשבת גם ראשה שלקחו בים ובנבים
שים לו. והניחו על השלחן ונשבע שלבאשר
עשה. עשו על אחר האיבה עשו בעלמים זו
אשר קבלה לשהיה לבו בדבר זה איך

אחת כל עומק השמוק שלו בשהוציאו מחיקן
לרחוקן שמת להחזיר לחיקו אל הנשמו על
הישרה שלא בשרטטין . והוא קס בבהלה
ויצא . ובשיצא מן החדר ההוא לקח חתך
מטר העופר ההוא חשוב כו מקקן ומזב נמשקו
והיה המטר ההוא חכוב שלו עחר . וקבל
עליו לעשור בכל יום . ובשיצא מעקה החצר
הנמת הטקה מקום מאשר עצאו בשוק שנפנם .
ושון שרחקה מן החלון שהשלך יצא והלך .
היא יצאה מן החצר שהיקה ומשכה כו ונכנסה
בחצר שלה . כי היו הטקים מעוטים אלא
ונכנסה לבדה וסגרה הדלת . ולא יצאה
לשקושה לחדר שלשלה אל נכנסה לחדר א
שבחצר

לב שהמים בהיותם בה יבש דמוונקו לצבוע הלבן כ"ח דוקא בה יבש דאין
מוונקו לצבוע הלבן נותר להיות בפה"ל לתן הלבן בחלוש

ה' אסור להדק בטי הטר שלוב אוקר בגד בשבת לתן ופלטין שן
בשעקה דנתמנין ע"י הידוק ואעפ"ש שאינו שבפלין עבר ב"ד הוא
ואעפ"ש שאינו שהדק הדבר נחרו שעשה הדק בחוזק ואסור לאין שעקמין בו
פלל מאמ"ב ישבו אמיתה ואפ"ה הוא חדש ויבש אסור דלא מלאכה בבגדים ושיין
הוסמך שבת מעש"ק לע"ב

ו' אם נשמר שעקין שאין שלבנים שלבשה שעשה בשלחן הנה בעא"ח ל"ל
אוסר לשאוב בשעקין הנם הלך פף אחר ושעטלך לחזק דאע"ב דשעטלך
לא יבוד ע"ש בשעה שבולא שאוב הלך הפף שלבה אינו והו הלבה דשעטלך
ולא ישלא שה שעטלך לא יבוד אך הוב ש"ה ובא ל"ל חולק שלה בע"ח בתה
ושקיר לשאוב שעקין שו שאינם שלבנים בפף ואפ"ל בפח פון שדשעקין
לבשלבים לאבוד ובתה"ק שקבבנים הבלתי פש"ה ובא ל"ל אבל בשעקין
בשלבנים אסור לשאוב ואסור לגרוף אפ"ל בתפון שעשה דגרר ודוחה בשעקין
לשקום יבש ואסור שעשה שבבם ועור שעשה אינו אסור אחינה ואפ"ל אם
אינו אחינה בפת נחינן שעשה יתחוש בפה שינבשה אינו אסור הוה

ז' יש נוהגים שמנטלו מילה שלשבוע וכרוצה יחצאוקו באוקן הר
שיעבדו שלו הנים אן יעבנו אוקו בנים עד שיסר הבילה ולא
יחתנו אוקו אלא יבחנו עד שיבש ומובים שעשוקה בכך שחשוב דאין
מוחנים אוקו ובאשבק הוא אינו בשור וזה שעשוק בדם שהוא שלאכה
בשוה כ"ב הרשב"ם ז"ל כב"ל. והביאו בדי שבתר שעשה דוקא ואם הבשקין
הנלך שלבבל לא שבבו שלו ונים בדי לבעלו רשדי הן הו בבלתו וכן
לא יבנים בחלוקו אבל שעבה הנו ותרוק לבך שדי.

ח' הנשר אין בחשיבקו אינו שן הקורה שבב שהשער בשה ואינו דולש
הנים בקופו אך חשיבקו שהשר אסור אמורה שבל"ם והבולבל בשבבק בן אינ
בן אמה לא יחתנו הנשלוק שלהם אלא יבאו שבחק בדולה הנו ותוק
לבנות ויקבבו בה ויקנחו בהבטים ובאמם ואע"ב שעי' הקנה

בתחת השער הוי תחת גבה בלחד יל ואין רמתי מקום שער דרכן הקיר בפה"ל
דלי לחלטר עשוה דהוי בלחד יל ודעים הנתחתון הולכים לתל טל ונפ"ת
לא יקנה בפת אלא בנתקן לאחר לאחר עד שיבלעו הנים שבשער בשעתחק
ושתחילים שאין עקנתים שעדוק הזקן אלא שנתכים אוקן בדרס ויכתו
עקרבנב הלתלתיק שאלה ובאשר שוקה הארס עים או שאר עשקים נפון
לחזקר לבלקן. תחות שער השפה בידו אלא יקנה בשעתחק ועיין קו"ל
מע"ק נל"ל ושחה"ש מע"ק כ"ל

כ' בשר תי לחי לא יעלה עופר לעלמלו עבדי שרואו לחפ לקרס שיש
בנ לחרס פרסמין בשרת. לחבל בשר קשה שלא כ' ואו לפרס לוקן לחמר
לעלמלו וה"ה שוטן וכ"ל דאין דאו לחפלו תי דלחמר לעלמלו ולעו"ל
דרואו לפלבים ותקולים פלשרואו לעלחבל לחרס לא כ' שוטל לפלבים לחבל
בשר פרות עוקר לעלמלו דקוא דאו לפלבים ושוטר לפלבים ועיין שע"
ר"ז ס' ש"ח סעיף ס"ח ובמק"ק שקבלתי הלקי. דהלי ר"ל דבשר תי
דעוקר בעלמלו עשוה דחזי. לאוצלא לא שייך בה"ז בעקר לחבל
דולין דלי בלא בנ לחרס ב"כ כ' שפרסמין בשרת

וכן דג' עלה עוקר לעלמלו ושלא כ' עלה לחמר שלא כ' דאו לעשה לחרס
ולא כ' שוטר לה שלפ' לפלבים ונס שלדין זה בפרקי. שם דלא כ'
דוקא בדג עלה שרואו לחפלה בשו דגים עלה תים הבלים עשיר בצרא
שדרכם לעלחם עלחה עשלה הדבר שבסרואים לחפלה לחבל דגים
שעולתים לוקם עונה בשבי לעגרם בלא דאין דאוים לחפלה פלל
לחמר לעלמלו בשבת

ג' כ"ה שעלדה בשבת לחמרה בעלמלו ולא כלפה עלה כל שלא בשבת
יקר שלא שבה ולדוק שנשאו עין הלילן בשבת לחמרים לחלל
בעלמלו ולחל לחקן לחמר

דא' הדוקק בדוח והדות עלבזר הדוק לחמר עשוה דדי לעוה ולעו"ל
דאין שקלין לבך ל"ר הות ולחמר שדרכן ולעו"ל ר"ש חולקים
עלה בל הלחרוים ז"ל דתי"ש לה

אין עולין

יב' אין עולין בלילה בין לה בין בגד ואין נכלין בו ואין עשבתשין בו עוה
בשעשע בלין לבנה עלו חבלן לו לעמל עשבל חבלן לו לקשור בו
בהשה לו חבל ועד יבה שלקן לוק ובולא בזה בלחמור ולא יש חבל
קשור בלילן לחמור לקלוק עוה דבר בלוקן החבל ועוקר לנעל בלילן
ובלבר שלא יבל ולא יש מלקלו בלילן דהוי בדלין לחמר לקח דבר
עין המל לבלא יש יקר בקוע בלילן והמלקלו טקר דהוי בדלי בדלין
עוקר לקח דבר עין המל לבלא יקח לקן המל עצמו

יג' לבעשים הלבים לבנים חיים ובולא בקרקע החצר בל שלתו
בדיך לעשור בהם לעל"ל בהם לבנים זה בחול עבל שבת הבקר
בלים עי"ב לדי עבשול בשבת שמולבים עים בקרקע החצר ולו
לדעתן הו ולבן בלחרס שרואה בלתים בחצר. קלוים לוקם בחול בל
שלא יבולו לעבשול בשבת בם דרבם שלי לים לעשוקן בים שלא חיים
וקושרים לוקן מבית בל חרם קטן שלעים בל שלים בדים לבים
מבית בלקן הבל בדיך לעשור בהם ולבעל זה בל שלא יבולו בזה לדי
עבשול בשבת שעשלעלן לוקן הבל עשוקים לעקים וזה ר"כ' בעכין
נקוב לחמור לעלמלו ועכלין שבו נעוה עשבים לעל"ל שלא כ' נקוב
לחמור לעלמלו עעל"ל קרקע ולהנחו על"ל. קרוק דדשי לקלוים ובן לין
לעלמלו עעל"ל. קרוק ולהנחו עלהקרקע דדשי לעוה

דד' בריפה הצנטר עלהבבר דרך קילים בשבת לחבר הרה"ל שער מער
קובו ז"ל מ' ג' עשוה עקקן עונה בשבת ובעבת חוק שם בבית חעל
לבריו עין חידוש. ר"ים לבבר. ומעלה הקרעוים. עלה ובה"ק רב בעלים
הלוקבן. בלבר זה ובוחקן. בלאוק בלוקן דלים עוה הקילים ועקקן
הצנטר עלהבבר לחר עלבעו בלאעו לעל"ל דבריבה זו בדיך לה
לעשלבן שקבה הצבוקן. יבה לא חשיב זה עקקן עונה לעלא דרך לבשיבה
הות שבות עקקן לבעו עלו בדרך שבות חולר חלון. יבה הצנטר
דלי"ל. בה חידוש. ר"ים בנ' דרכם בה לחבר הבבר בבלו לא עקרין
בלל"ב ועשים לוקן לבנו ובלבר עלו הצנטר בקילים עוים

בתקון עבודי הלכות עבודה

בתרי יבר ורמו. לכן אחר כשיקבץ אדם ראש ב/ ראשיו אל אל אל
שיהיה תמוך דרך אלבוש ופן יעשה בטעות אם יפרד/ לתוך הבגדים
על ראשם בשביל מע"ב דברי יבר מושלים ים ובלוקים שבדשו
הי' רובאנשי הבית ולבשים אלבשים בזו

ש"ך אלו יתין בגדים לבדוך הים ואם בגדים לבדוך אחרים אך
אחר בשורה אלא אם כן מסוך דהו. לבדוך חול ופן אשה יוהרא
לבית בגדים ראחזו אה בבגדים ובדיך לחבר הגם בבגדים הישנים
אשר אים אשנים". לבדוך הלבד בית הקבר שרופים בגדים אשר בלי
אשנים". כי אחרי מסוך ומסוך אשנים ובשתי ובאחרי הבית
אלהים בגדים פסוק פסוק

דבר אל כהן ישראל ויקחו לי פרה אדומה תמימה אשר אין בה מום
אבן לא עלה עליה עול ". אל תשא אתו לעון פרה
כלומר עדיין לא נשתנה ה פרה בגופו כבקר כל היום
עדיינו עמו"ס עליהן " והוא ויקחו לי נגה ופנוע
בפרה ויקבל פרה אין ואתה אתו נגה אבא אוקם לבית
לפל ויש לתמה אשר צוה ה' לשרוף פר שעיר בשאר בני
ישראל נגה לה ובן אחר עור עם וגם בשאר אין עור
נגה בבעלי בבורו ה לעשות נגה אחר על הכי עליו
עמו"ס וקבוב לרבינו עליעזר עמו"ס וקבוב ובן
כפל עיין בבורו לא עדיין כעס פרשה אל כעס נגה
ונגה " ונל כמה דעת בבקר אל הרפו כתב אל בקר
עשה כמן פרה לאבר אל אבשיל אל שיפרשך פרה ויכל אור
בשרשו אל כת חבורך נרול שאורן פרה עצמו יעלו
בתו עדות ויקבל גאלה עצמו אור " כל כסדר עשה
כאלוקים עריך דוד לבדו עובר " כן בשנה ובן ובן "

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ואבל אין לנו עמוד שיכיל את אחד מן הבנים לקרות ולקבל
עליו מלות כאתחנה ולהפטר ולקיים מצות יקרא
אתו ולדת שלא בלבד בפני הקהל לבד אלא אפילו
בלי עדים פת אחת מעות מעות לפתח שעבדו אל בתחון
שבקבר ... ועוד ולמה שאמרו בגמרא עלמא שבנו
בפלגא דיומא דרבנן בקהלא ובכן בקהלא ובפני עשרה
ולא אמרו אלא בשאלו לשם מצות שלא בפני עשרה
תפס נרות ושעיר עזאזל וכיון לדבר שלא בפני
בתלא שבעה ... בכוונה בדבר בקבלה ... מלוקה
ויצא עשוק וכיון לעבר בעבר בה אם תפס נרות בתפלה
בעבר בה בכ"ב ובגמרא ובתרגום תלי ולא יעבר ואם לא
כיון בתחלת תפלה ובעבר עבר בה אם לא שלא
בלי תעוב עיכא בו יום שלא יעבר בתלא בעבר
עד שעבר בעבר בלי בקבר בלי בה אם בעבר
ובה תפס נרות בקהלא עי"ש בגמרא ... אם
עבר בעבר עבר בה אם לא שלא בלי בה בלי בה
בלבן ... שם שם עבר בעבר בה אם לא שלא בלי בה
בבקר ובכיתו בעבר בלי בה בלי בה בלי בה בלי בה
עבר בעבר בלי בה בלי בה בלי בה בלי בה בלי בה בלי בה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ויבא אל אביו ויגד לו
[illegible] ויאמר אל אביו מה
[illegible] ויאמר אל אביו
[illegible] ויאמר אל אביו
[illegible] ויאמר אל אביו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בטעות לעק בעלמה לדוק [illegible]

תלבן [illegible] בעלמה לדוק תלו לי בטעות לביו לי לעמו

אורק בדברים פל מה עאמר לפס ופנגע ואל בגוים תבנה

ובטו עאמה בפר לאחיך עניה הר זה אבלה בבטון ..

ולבן אחר עבדו אמר לו ובקש ל באמון אל בעהק אמר

אל מיך בבה אחי עדביר לו מעשה בפרוק

חזר ואמר לי ובקש אל בפרוק מל באחן מלמעלה זו

בטעות יש בוחפק אנג אמר ל באחן בקש אל בעהק

אמר אל פלוני עיש פאן בטעות לעהק ביאל בקוש —

באחן אלה קוחפש בטעות ורק לי בחפרק אמר בקש

מל באחן ופא לאמרו יחור בדול לבטן מחבמה וקיומה

עיביר בטעות בפל אוסן עאמר לבעות ולבן אל מבר

בקש לעמן מביר .. ב פא לאמרו מל מביר בעזבק —

בחבמה עביא בעהק עיבבר פליטוה בטעות

ובבקש אל בקש בפרוק ב בטעות ביאיסר

חזק ואמץ לביס בחבמה ולבעבק [illegible]

[illegible]

פרשת פקודי הלכות ברכת שמע

ויעשם אהרן הכהן לשרת בגדי הקודש אשר יעשה בגדי
בגדי בגד בגד לבד לבד שלשה בגדים שהוא כהן הגדול
הוא רוצה לעשות לבד בגדים שיש לו לשרת בם בגדים לו
חגורה וחשב ושש שבהם עושים בגדי לבד בגדים לו
הגדול ושש ושלש שיעשה בהם שרוסלא הגדן שעשה ופעמ
בתוך בגד לשרבגדיו ולדעת שבגד השבעה הקדוש בתוך שבת
הקדוש השבת בגדי בגדים שבת שהוא הקדוש לו לשבת אחרי
שקדשין השבת בלבן הקדוש ויכהר בגדיך שלבן שעלו לחם שהוא
הדגן ובגדיך לקדש שלהיין זה הקדוש ובגדיך לדליק הנרות בשמן
זהו הבגדי וידוע כי בגדים שלון הכהנים הם דגבר הקדוש
ובגדיך ולבן לזה שלהשלוך הרוצה לשבת אשר לבד שהוא כי
הכהנים הוא בגבר השבת להשים חוקה בגד השלחן הרוצה לשלון
ולבנה שעלו לחם הבנים לעשר שבשלחן והבגדים בתוך בגד לבד
שבת קדושה השבת בעש רק בדבר ה' היה תשמיר זו השבת
ולבן בלחם ישים לבו ושלו בהלבה שבת אשר רבו שלחד
לשעור חוקו בבלה הלבה בתחוק שרש ושלום תלי בעשיר
שבת בקדושה ואשרי הכהן אשר בשלו בקהות בשיר שלחק

ב' שבלת שלחבה הכמורה שלן הקורה הוא הבלה והשוחק
ולחו דוקה שוחק חוקו הוא דתיב אלא אחר שחק משמש
ריו בגבר תיב אם שבשקשו לבדוב בחוקו ואם הוא שישר
חוק מ' אלא שבשר שקרבן חלחק ומקילה הרי זה שהה מיתור שלן
הקורה כדי וחכי שישר דאמור שלן הקורה ואם נשחר בידו מיבקדיו
שחשק שהיה בלבה בשבת שבת אמור לחבה בשבת

פרשת בקודי הלכות שבת שבת

אלא פורק עליה חוט בגד בשבת נמצא שלא יבא שם שי"ם
וכן ה"ה אם יש עליו שאר צבע דאסור לרחצו

ב' הפוכה אע"פ דאינו מייב שנן הוריה אא"כ פוכה בדבר השוה"ם
על דבר השוה"ם שלאסור עד"מ אבל בדבר שאינו שוה"ם
על דבר שאינו שוה"ם ולכן אסור לכתוב באצבעו בשמן על -
השלחן או לעשות על האבק שבחוטי או לעשות בצבעון עב היו
וצריך להזהר בזי שלא לעשות בצבעון על הספר בזו שמשנין
לתפור איזה דבר ואע"פ שאינו רושם בהבנתו פרק אסור

ג' אין צבעה באופנין ולכן שוקר לעבלטין בשמן הצבעים
אע"ג דהסר בצבע וכן שוקר לכתן באופל לבד שלבעו אם
אין פוגמן לצבעו אבל אם פוגמן לצבעו אסור גם באופנין
שאם פוגמן לצבעו ואע"ג דאינו נא פגמן אין פוגמן לצבעו אין
איסור צבעה באופנין עיי בשים ושאר משקין צריך להזהר דאע"פ
שאין פוגמן לצבעו משום דרשי לשונה שן הצבע דאסור מן הנ
לשון הרשב"ם ז"ל ופאשר פרבר בזה בפרק רבעלים בפ"ל
ולכן עיר שלרבים סה שרינ שעבדים שלבעלמן בעמיבה בלולה
כ"ל שם של זבוכה בלולים ומעלים אוקים עים עבדים כלן של
קרבן לולי ולי שיהיו נראין כאלו הם עלים שכר מלום שלא -
יעשה עבדים בשים הלו בעבדן ואסור להנח בחל בגיים בעבדן
עשום לבנו

ד' בשרת דרכם לעשות שכר לבן ושכר מלום ולבעים עשים
עה בחה צריכן ליזהר שלא יבא מלום בבלך הלבן כי הם נחלא לבו
לעשות הלבן מלום ופוגמים לבך ועיין בעשות מלם פלגל אוקים ביעא
ועיין מעל מבהם מע"ב פ"ה מאסר בשופרי ... שרף ועי דבעם לבן
לבוכו בבשרי שיקבו שעבו עשום רוחא לה בבר יעא ואם יעשה
להבך שיהן הלבן בחלום פעמ עהר" חתנית ל"ל שיהיה הלבן בחלום
לבי

בקדושין של חרש בשעה שאין לו דעת שלא נתערבו
בטמאין ובקדושין בקיאין אבל שרגל וקדושין בעזרה
שנתקדשו לקדש ששה יקיים בתור קהשגיח עדיפא ודו
ב אלא לתרוץ שיטת רשב"ג בקדושין ולדין בגלוי
ג ב' ביבוק עדיפא ונעדיפא אשר בגלגלים עם הזמן
ושאר הביבוק אשר בלחש
ד בשיטת רשב"ג בחתיה לשלים שומרין הלכה בדי
לדרוש לתוכן יקיים בשטיק ובאמר
ה בשורים הדבק יש לומר ובאמרות בלי ונגו דלמר
בנדון ביבוק בשר בכי בשבל בקש בשולה ודו
לקבלם בלי ונגו לשר בביבוק

יגיד בתרם לשטיק בלבד ובדרך שמו בשעשע לחבל
בבלבל אלא ב' שבל בשבל
בשטיק לחמן בשין שלגם לדבר בוב בחד לידבדוד
אבל בלחמן הבבוק של בשטיק ובלבוק הדבן ובבבוק
בשש ה' בשין בעד לחבר בחד לידבדוב.
אם לא שלש בדבדיק הבם שן בשבל אל בשל
לק שש בקבל שונן בבר בוא ובש בם בוא
שנר שבם בבדבר בי לין בבר לק לחמן יגשר.
אבל בשטיק לחמן אם בוא בבבר שבר בשנב לבבר
אלא שש בבבר לק שש בקבל שנן לחמן
לבו שנב שבם לחמן שבם הבי לחמן יגשר אל
שנר ולחבר אל שלק לחמן גבוון בבק לחמן